

Ældste Robert D. Hales
De Tolv Apostles Kvorum

Handlefrihed: Afgørende for livets plan

Hver gang vi vælger at komme til Kristus, påtage os hans navn og følge hans tjenere, går vi fremad på vejen til evigt liv.

For nylig modtog jeg et brev fra en ven i 50'erne, der ikke er medlem af vores kirke. Jeg havde sendt ham noget evangelierelateret læsestof, hvortil han svarede: »Til at begynde med var det svært for mig at forstå betydningen af den typiske mormonjargon, som fx *handlefrihed*. En kort ordliste havde muligvis været nyttig.«

Jeg blev overrasket over, at han ikke forstod, hvad vi mener med ordet *handlefrihed*. Jeg slog op i en online ordbog. Ud af 10 definitioner og anvendelser af ordet *handlefrihed* udtrykte ingen tanken om at foretage valg om at handle. Vi lærer, at handlefrihed er den evne og det privilegium, som Gud giver os til selv at vælge og »handle og ikke være genstand for handling.«¹ Handlefrihed er at handle og samtidig stå til regnskab for og være ansvarlig for vore handlinger. Vores handlefrihed er afgørende i frelsesplanen. Med den er vi »frie til at vælge frihed og evigt liv ved alle menneskers store formidler, eller til at vælge fangenskab og død

i overensstemmelse med Djævelens fangenskab og magt.«²

Teksten fra en velkendt salme underviser tydeligt i dette princip:

»Glem ej, at hver og en har ret til valg imellem godt og slet; den sandhed er os blevet sagt: Gud frelser ikke dig med magt.«³

For at besvare min vens spørgsmål, foruden mange gode mænds og kvinders spørgsmål overalt, vil jeg fortælle jer mere om det, vi ved om denne betydning af handlefrihed.

Før vi kom til denne jord, præsenterede vor himmelske Fader sin frelsesplan – en plan om at komme til jorden og få et legeme, vælge at træffe valg mellem godt og ondt og udvikle os for at blive som ham og bo sammen med ham for evigt.

Vores handlefrihed – vores evne til selv at vælge og handle selv – var en afgørende del af denne plan. Uden handlefrihed ville vi være ude af stand til at foretage de rette valg og gå

fremad. Samtidig ville vi med handlefrihed kunne foretage forkerte valg, begå synd og miste muligheden for at være sammen med vor himmelske Fader igen. Af denne grund ville en Frelser blive tilvejebragt for at lide for vore synder og forløse os, hvis vi ville omvende os. Ved sin uendelige forsoning tilvejebragte han »barmhertighedens plan til at virke og tilfredsstille retfærdighedens krav.«⁴

Efter vor himmelske Fader havde forelagt sin plan, trådte Lucifer frem og sagde: »Send mig ... og jeg vil forløse hele menneskeheden, så [endog] ikke en eneste sjæl skal fortabes ... giv mig derfor din ære.«⁵ Denne plan blev afvist af vor Fader, for den nægtede os vores handlefrihed. Det var virkelig en rebels plan.

Dernæst udøvede Jesus Kristus, vor himmelske Faders »elskede og udvalgte [Søn] fra begyndelsen« sin handlefrihed og sagde: »Fader, din vilje ske, og æren være din for evigt.«⁶ Han blev vor Frelser – verdens Frelser.

På grund af Lucifers oprør fulgte en stor åndelig konflikt. Hver af vor himmelske Faders børn havde mulighed for at udøve den handlefrihed, som han havde givet dem. Vi valgte at have tro på Frelseren Jesus Kristus – at komme til ham, følge ham og acceptere den plan, vor himmelske Fader havde fremlagt for vores skyld. Men en tredjedel af vor himmelske Faders børn havde ikke tro til at følge Frelseren og valgte at følge Lucifer, eller Satan, i stedet.⁷

Og Gud sagde: »Derfor, fordi Satan satte sig op mod mig og stræbte efter at tilintetgøre menneskets handlefrihed, som jeg, Gud Herren, havde givet det ... foranledigede jeg ... at han skulle styrtes ned.«⁸ De, der fulgte Satan, mistede muligheden for at få et dødeligt legeme, leve på jorden og udvikle sig. På grund af den måde,

de anvendte deres handlefrihed på, mistede de deres handlefrihed.

I dag er den eneste magt, som Satan og hans tilhængere har, magten til at friste og prøve os. Deres eneste glæde er at gøre os »ulykkelige ligesom [de] selv er.«⁹ Deres eneste lykke kommer af, at vi er ulydige mod Herrens befalinger.

Tænk på det sådan her: I vores førjordiske tilstand valgte vi at følge Frelseren, Jesus Kristus! Og fordi vi gjorde det, fik vi lov til at komme ned på jorden. Jeg vidner om, at ved at foretage det samme valg om at følge Frelseren nu, mens vi er her på jorden, opnår vi en endnu større velsignelse i evighederne. Men lad det stå helt klart: Vi må fortsat vælge at følge Frelseren. Evigheden står på spil, og en fornuftig brug af vores handlefrihed og vore handlinger er afgørende for, at vi kan få evigt liv.

Hele livet igennem viste Frelseren os, hvordan vi skal bruge vores handlefrihed. Som dreng i Jerusalem valgte han med velberådet hu at »være hos [sin] fader.«¹⁰ I sit virke valgte han lydigt »at gøre [sin] Faders vilje.«¹¹ I

Getsemane valgte han at lide alt og sagde: »Ske ikke min vilje, men din. Da viste en engel fra himlen sig for ham og styrkede ham.«¹² På korset valgte han at elske sine fjender ved at bede: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«¹³ Og derpå, for at han endelig kunne vise, at han selv valgte, blev han overladt til sig selv. Fader, »hvorfor har du forladt mig?« spurgte han.¹⁴ Til sidst udøvede han sin handlefrihed til at handle, nemlig at holde ud til enden, indtil han kunne sige: »Det er fuldbragt.«¹⁵

Skønt han blev »fristet i alle ting ligesom vi,«¹⁶ udøvede han gennem alle sine valg og handlinger sin handlefrihed til at være vor Frelser – at bryde syndens og dødens lænker for os. Og gennem sit fuldkomne liv lærte han os, at når vi vælger at gøre vor himmelske Faders vilje, bevares vores handlefrihed, vore muligheder øges, og vi udvikler os.

Vi finder tegn på denne sandhed overalt i skrifterne. Job mistede alt, hvad han havde, og alligevel valgte han at forblive trofast, og han opnåede Guds evige velsignelser. Maria og

Josef valgte at følge englens advarsel om at flygte til Egypten, og Frelserens liv blev skånet. Joseph Smith valgte at følge Moronis instruktioner, og genoprettelsen skete som profeteret. Hver gang vi vælger at komme til Kristus, påtage os hans navn og følge hans tjenere, går vi fremad på vejen til evigt liv.

På vores jordiske rejse er det nyttigt at huske, at det modsatte også er sandt: Når vi ikke holder befalingerne eller følger Helligåndens tilskyndelser, bliver vore muligheder begrænset; vores evne til at handle og gå fremad forringes. Da Kain tog sin brors liv, fordi han elskede Satan mere end Gud, blev hans åndelige udvikling standset.

Som ung lærte jeg en vigtig lektie om, hvordan vore handlinger kan begrænse vores frihed. En dag bad min far mig om at lakere et trægulv. Jeg valgte at begynde ved døren og arbejde mig frem *ind* i værelset. Da jeg var næsten færdig, blev jeg klar over, at jeg havde lukket af for alle udveje. Der var ikke noget vindue eller nogen dør på den anden side.

Jeg havde bogstaveligt talt malet mig selv op i et hjørne. Jeg kunne ingen vegne komme. Jeg var fanget.

Hver gang vi er ulydige, maler vi os åndeligt set op i et hjørne og bliver fanget af vore valg. Selv om vi er åndeligt fanget, så er der altid en vej tilbage. Ligesom omvendelse kræver det at vende om og gå hen over et nylakeret gulv mere arbejde – meget sliberi og omlakering! Det er ikke let at vende om mod Herren, men det er prisen værd.

Når vi forstår udfordringen ved omvendelse, påskønner vi Helligåndens velsignelser, der vejleder os i vores handlefrihed, såvel som vor himmelske Fader, der giver os befalinger, og styrker og støtter os i at holde dem. Vi indser også, hvordan lydighed mod befalingerne i sidste instans beskytter vores handlefrihed.

Når vi fx lytter til visdomsordet, undgår vi fangenskab ved dårligt helbred og afhængighed af stoffer, der bogstaveligt talt frarøver os vores evne til selv at handle.

Når vi adlyder rådet om at undgå samt komme ud af gæld nu, bruger vi vores handlefrihed og opnår frihed til at anvende vores disponible indkomst til at hjælpe og velsigne andre.

Når vi følger profeternes råd om at holde familieaften, familiebøn og skriftstudium, bliver vores hjem et arnested for vore børns åndelige vækst. Der underviser vi dem i evangeliet, bærer vores vidnesbyrd, udtrykker vores kærlighed og lytter, når de fortæller os om deres følelser og oplevelser. Gennem vore retfærdige valg og handlinger befrier vi dem fra mørke ved at øge deres evne til at gå i lyset.

Verden lærer os mange usandheder om handlefrihed. Mange synes, at vi skal »spis[e], drik[ke], og vær[e] lystig[e] ... og dersom vi er skyldige, vil Gud slå os med nogle få slag, og til sidst skal vi blive frelst.«¹⁷ Andre favner verdslighed og fornægter Gud. De overbeviser sig selv om, at der ikke er nogen »modsatning i alt«¹⁸, og derfor er »hvad end et menneske [gør] ... ingen forbrydelse.«¹⁹ De »[tilintetgør] Guds visdom og hans evige formål.«²⁰

I modsætning til verdens sekulære undervisning lærer skrifterne os, at vi har handlefrihed, og vores retfærdige brug af handlefrihed gør altid en forskel i de muligheder, vi har, og i vores evne til at handle derefter og for evigt at udvikle os.

Fx gav Herren gennem profeten Samuel en klar befaling til kong Saul:

»Det var mig, Herren sendte for at salve dig til konge ... Vær nu lydige mod Herrens ord!

... Ryk nu ud og slå amalekitterne og læg band på alt, hvad der tilhører dem.«²¹

Men Saul fulgte ikke Herrens befaling. Han praktiserede det, jeg kalder »selektiv lydighed«. Eftersom han stolede på sin egen visdom, skånedes han kong Agars liv og førte de bedste får, okser og andre dyr tilbage.

Herren åbenbarede dette til profeten Samuel og sendte ham hen for at fjerne Saul som konge. Da profeten ankom, sagde Saul: »Jeg har holdt Herrens befaling.«²² Men profeten vidste bedre og sagde: »Hvad er det så for en brægen og brølen, jeg kan høre?«²³

Saul undskyldte sig ved at beskyldte andre og sagde, at folket havde bevaret dyrene for at ofre til Herren. Profetens svar var tydeligt: »Vil Herren hellere have brændofre og slagtofre end lydighed mod Herren? Nej, at adlyde er bedre end offer, at lytte [til Herrens befalinger] er bedre end væd- deres fedt.«²⁴

Til sidst tilstod Saul og sagde: »Jeg har syndet, for jeg har overtrådt Herrens bud og dine befalinger; men jeg var bange for folkene og fjøede dem.«²⁵ Fordi Saul ikke lyttede nøje efter – fordi han valgte at være »selektiv lydige« – mistede han muligheden – handlefriheden – til at være konge.

Mine kære søskende, lytter vi nøje til Herrens og hans profeters røst? Eller praktiserer vi ligesom Saul selektiv lydighed og frygter menneskers dom?

Jeg vedkender mig, at vi alle laver fejl. Skrifterne lærer os: »For alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud.«²⁶ Til jer, der finder I er fanget i tidligere, uretfærdige valg, fangede i et mørkt hjørne, uden alle velsignelserne, der kommer ved retskaffen udøvelse af handlefrihed, vi elsker jer. Kom tilbage! Kom ud af det mørke hjørne og ind i lyset. Selv om I må gå over et nylakeret gulv, er det prisen værd. Stol på, »at hele menneskeheden [heriblandt dig og mig] i kraft af Kristi forsoning kan blive frelst ved

lydighed mod evangeliets love og ordiancer.«²⁷

Da forsoningens time var inde for Frelseren, bad han sin storslåede forbøn og talte på vegne af os alle og sagde: »Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig, for at de skal se min herlighed, som du har givet mig.«²⁸ »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus.«²⁹

Jeg bærer et særligt vidnesbyrd om, at de lever. Når vi udøver vores handlefrihed i retskaffenhed, lærer vi dem at kende, bliver mere som de er og forbereder os selv på den dag, hvor »hvert knæ skal bøje sig, og hver tunge bekende«, at Jesus er vor Frelser.³⁰ Må vi fortsat følge ham og vor evige Fader, som vi gjorde det i begyndelsen. Det beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 2 Ne 2:26.
2. 2 Ne 2:27.
3. »Glem ej, at hver og en har rets, *Salmer og sange*, nr. 156.
4. Alma 42:15.
5. Moses 4:1.
6. Moses 4:2.
7. Se L&P 29:36.
8. Moses 4:3.
9. 2 Ne 2:27; se også 2 Ne 9:9.
10. Luk 2:49.
11. 3 Ne 27:13.
12. Luk 22:42-43.
13. Luk 23:34.
14. Matt 27:46; Mark 15:34.
15. Joh 19:30.
16. Hebr 4:15.
17. 2 Ne 28:8.
18. 2 Ne 2:11.
19. Alma 30:17.
20. 2 Ne 2:12.
21. 1 Sam 15:1, 3.
22. 1 Sam 15:13.
23. 1 Sam 15:14.
24. 1 Sam 15:22.
25. 1 Sam 15:24.
26. Rom 3:23.
27. TA 1:3.
28. Joh 17:24.
29. Joh 17:3.
30. Mosi 27:31.

Ældste Quentin L. Cook
De Tolv Apostles Kvorum

Der skal være lys!

I vores stadig mere uretfærdige verden er det afgørende, at værdier med afsæt i religiøs overbevisning er en del af den offentlige debat.

Jeg fejrede min fødselsdag i sidste måned. I fødselsdagsgave gav min hustru, Mary, mig en CD med sange om håb og tro, sunget af den berømte engelske sangerinde, Vera Lynn, som inspirerede sine lyttere i den mørke tid under Anden Verdenskrig.

Der knytter sig en lille historie til, hvorfor min hustru gav mig denne gave. Bombningen af London i september 1940 begyndte dagen, før jeg blev født.¹ Min mor, som lyttede til dækningen af bombningen af London i radioen fra sin stue på hospitalet, besluttede sig for at opkalde mig efter radioværten, hvis fornavn var Quentin.

Sangerinden, Vera Lynn, er nu 93 år gammel. Sidste år blev nogle af hendes sange fra krigen genudgivet, og de røg straks til tops på de britiske hitlister. De af jer, der er lidt ældre, husker sikkert nogle af sangene som fx »The White Cliffs of Dover.«

En sang med titlen: »When the Lights Go on Again All over the World« rørte mig dybt. Sangen fik mig til at tænke på to ting – for det første de profetiske ord fra en britisk statsmand: »Lysene bliver slukket overalt i Europa. Vi kommer ikke til at se dem tændt i vor tid«,² og dernæst bombetogterne over britiske byer som

London. For at gøre det sværere for bombeflyverne at ramme deres mål, blev mørklægningsgardiner påbudt. Lysene blev slukket og vinduerne blev tildækket.

Sangen afspejler et optimistisk håb om, at frihed og lys vil vende tilbage. For de af os, som forstår Frelserens rolle og Kristi lys³ i den igangværende konflikt mellem godt og ondt, er analogien mellem krigen og dagens moralske konflikt indlysende. Det er ved Kristi lys, at hele menneskeheden »kan kende godt fra ondt.«⁴

Frihed og lys har aldrig været let at opnå eller fastholde. Siden krigen i himlen har den ondes styrker brugt ethvert muligt middel for at ødelægge handlefriheden og udrydde lyset. Angrebet på moralske principper og religionsfrihed har aldrig været stærkere.

Som sidste dages hellige må vi gøre vores bedste for at bevare lyset og beskytte vore familier og samfund mod dette angreb på moral og religionsfrihed.

Værn om familien

En evigt nærværende fare for familien er stormløbet af onde kræfter, som synes at komme fra alle retninger. Selvom vores primære indsats må gå på at søge lys og sandhed, må